

Arrest

nr. 83 178 van 18 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, op 27 maart 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 april 2012.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. RONSE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zij niet aannemelijk maken dat hun zoon medische verzorging werd ontzegd omwille van zijn origine en omdat de andere beweerde feiten niet ernstig genoeg zijn om als vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of als ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming in aanmerking te worden genomen.

Uit het asielrelaas blijkt dat verzoekers omwille van de medische problemen van hun zoon asiel hebben aangevraagd. Terecht stelt de commissaris-generaal terzake dat uit niets blijkt dat de medische instellingen in Bosnië intentioneel nalatig zijn geweest omwille van de etnie van verzoekers hun zoon. Verzoekers betwisten dit in hun verzoekschrift en voegen medische attesten bij waaruit zou blijken dat er een verkeerde medische diagnose werd gesteld (stukken 8 en 9). Deze stukken vermogen misschien aan te tonen dat er een andere diagnose werd gesteld, doch niet dat de andere diagnose werd gesteld

omwille van de etnische achtergrond van verzoekers. Het artikel dat verzoekers bijvoegen aangaande de toestand van de Bosnische gezondheidszorg (stuk 11), bevat evenmin indicaties in die richting. Bijgevolg ressorteren de medische problemen van verzoekers zoön niet onder de vervolgingsgronden bepaald in het Vluchtelingenverdrag.

Er is verder geen gegeven voorhanden dat deze reden *in casu* een risico kan vormen voor een ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Uit § 1 van dat artikel blijkt immers dat de asielzoeker slechts in aanmerking kan komen voor subsidiaire bescherming indien hij geen beroep kan doen op de procedure voor medische regularisatie vervat in artikel 9 ter van de vreemdelingenwet.

Wat betreft de andere asielmotieven die verzoekers aanbrachten stelt de Raad vast dat zij in hun verzoekschrift het oordeel van de commissaris-generaal, dat de beweemde feiten niet ernstig genoeg zijn om als vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of als ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming in aanmerking te nemen, niet betwisten.

Gelet op het voorgaande bevat het asielrelaas geen elementen die aanleiding kunnen geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar hun verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade in geval van terugkeer naar Bosnië-Herzegovina.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER